sreda 7. julij 2021

P9_TA(2021)0346

Sodelovanje med EU in Natom v okviru čezatlantskih odnosov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2021 o sodelovanju med EU in Natom v okviru čezatlantskih odnosov (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),

— ob upoštevanju Severnoatlantske pogodbe,

— ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti členov 21 in 42,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. junija 2018 o odnosih EU-NATO ([1]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. decembra 2018 o vojaški mobilnosti ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. februarja 2019 o prihodnosti pogodbe o jedrskem orožju srednjega dosega in vplivu na EU ([3]),

— ob upoštevanju izjave generalnega sekretarja Organizacije Severnoatlantske pogodbe (Nato) z dne 2. avgusta 2019 o pogodbi o jedrskem orožju srednjega dosega,

— ob upoštevanju svoje zakonodajne resolucije z dne 26. novembra 2019 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in Direktive 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino v zvezi z obrambnimi prizadevanji v okviru Unije ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2020 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike – letno poročilo ([5]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2020 o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike – letno poročilo ([6]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2021 o izvajanju Direktive 2009/81/ES glede oddaje naročil na področju obrambe in varnosti ter Direktive 2009/43/ES glede prenosa obrambnih proizvodov ([7]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 14. novembra 2016 o globalni strategiji EU za zunanjo in varnostno politiko Unije z naslovom Skupna vizija, enotno ukrepanje: močnejša Evropa,

— ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2017/971 z dne 8. junija 2017 o ureditvah za načrtovanje in izvajanje vojaških misij EU, v okviru SVOP, brez izvršilnih pooblastil ter o spremembi sklepov 2010/96/SZVP o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju somalskih varnostnih sil, 2013/34/SZVP o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) in (SZVP) 2016/610 o misiji Evropske unije za vojaško usposabljanje v okviru SVOP v Srednjeafriški republiki (EUTM RCA) ([8]), s katerim se je vzpostavila vojaška zmogljivost EU za načrtovanje in izvajanje,

— ob upoštevanju obrambnega svežnja, ki ga je Komisija predstavila 7. junija 2017 v dokumentu z naslovom Razmislek o prihodnosti evropske obrambe (COM(2017)0315),

([1]) UL C 28, 27.1.2020, str. 49.
([2]) UL C 388, 13.11.2020, str. 22.
([3]) UL C 449, 23.12.2020, str. 149.
([4]) UL C 232, 16.6.2021, str. 71.
([5]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0009.
([6]) Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0008.
([7]) Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0102.
([8]) UL L 146, 9.6.2017, str. 133.

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 13. in 14. decembra 2018 o varnosti in obrambi,

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 17. junija 2020 o varnosti in obrambi,

— ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2020/1639 z dne 5. novembra 2020 o določitvi splošnih pogojev, pod katerimi bi bile tretje države lahko izjemoma povabljene k sodelovanju pri posameznih projektih PESCO ([9]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 16. novembra 2020 z naslovom „Okrevanje, ki pospešuje prehod k bolj dinamični, odpornejši in bolj konkurenčni industriji“,

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. novembra 2020 o strateškem pregledu PESCO 2020,

— ob upoštevanju sklepa Sveta z dne 6. maja 2021 o odobritvi sodelovanja ZDA, Kanadi in Norveški v projektu PESCO o vojaški mobilnosti,

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 16. aprila 2021 o strategiji EU za sodelovanje v indijsko-pacifiški regiji,

— ob upoštevanju odločitve ZDA, da ponovno pristopijo k Pariškemu sporazumu,

— ob upoštevanju skupne izjave, sprejete na vrhu EU-ZDA 15. junija 2021,

— ob upoštevanju skupne izjave, sprejete na vrhu EU-Kanada 15. junija 2021,

— ob upoštevanju časovnega načrta za podnebne spremembe in obrambo, ki ga je predlagala Evropska služba za zunanje delovanje 6. novembra 2020,

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 2. decembra 2020 z naslovom Nova agenda EU-ZDA za globalne spremembe (JOIN(2020)0022),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 10. in 11. decembra 2020 o odnosih med EU in ZDA,

— ob upoštevanju sklepa Sveta z dne 22. marca 2021 o vzpostavitvi Evropskega mirovnega instrumenta,

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 16. decembra 2020 z naslovom Strategija EU za kibernetsko varnost v digitalnem desetletju (JOIN(2020)0018),

— ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 7. junija 2017 z naslovom Strateški pristop k odpornosti pri zunanjem delovanju EU (JOIN(2017)0021),

— ob upoštevanju izjave članov Evropskega sveta z dne 26. februarja 2021 o varnosti in obrambi,

— ob upoštevanju dogovora med pogajalci Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. decembra 2020 o Evropskem obrambnem skladu,

— ob upoštevanju političnega dogovora med Evropskim parlamentom in Svetom z dne 18. decembra 2020 o instrumentu za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (NDICI) za obdobje naslednjega večletnega finančnega okvira (2021-2027),

— ob upoštevanju sporazuma o varnosti podatkov z dne 14. marca 2003 med EU in Natom,

([9]) UL L 371, 6.11.2020, str. 3.

— ob upoštevanju skupne izjave o sodelovanju med EU in Natom, ki so jo 8. julija 2016 podpisali predsednik Evropskega sveta, predsednik Evropske komisije in generalni sekretar Nata,

— ob upoštevanju skupnega sklopa 74 predlogov za izvajanje varšavske skupne izjave, ki sta ga Svet EU in Svet Nata potrdila 6. decembra 2016 oziroma 5. decembra 2017,

— ob upoštevanju skupne izjave o sodelovanju med EU in Natom, ki so jo 10. julija 2018 v Bruslju podpisali predsednika Evropskega sveta in Evropske komisije ter generalni sekretar Nata, in izjave z vrha v Bruslju, ki so jo sprejeli voditelji držav in vlad na zasedanju Severnoatlantskega sveta 11. in 12. julija 2018,

— ob upoštevanju petih poročil o napredku podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve oz. podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter generalnega sekretarja Nata o izvajanju skupnega sklopa predlogov, predloženih junija in decembra 2017 ter junija 2018, 2019 in 2020,

— ob upoštevanju ciljev trajnostnega razvoja OZN, zlasti cilja št. 16 o spodbujanju miroljubnih in vključujočih družb za trajnostni razvoj,

— ob upoštevanju obveznosti glede jedrskega razoroževanja za države pogodbenice z jedrskim orožjem iz člena VI Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja (NPT),

— ob upoštevanju izjave z vrha v Walesu, ki so jo podali voditelji držav in vlad na srečanju Severnoatlantskega sveta v Walesu 5. septembra 2014,

— ob upoštevanju sporočila z vrha v Bruslju, ki so ga podali voditelji držav in vlad, ki so se udeležili srečanju Severnoatlantskega sveta v Bruslju 14. junija 2021,

— ob upoštevanju sporočila voditeljev skupine G7 z dne 13. junija 2021 z naslovom „Naša skupna agenda za ukrepanje na svetovni ravni za boljšo obnovo“,

— ob upoštevanju vrha ZDA-Rusija, ki je potekal 16. junija 2021 v Ženevi,

— ob upoštevanju agende OZN za razorožitev z naslovom Varovanje naše skupne prihodnosti,

— ob upoštevanju poročila skupine za razmislek, ki jo je imenoval generalni sekretar Nata, z dne 25. novembra 2020 z naslovom NATO 2030: United for a New Era (Nato 2030: združeni za novo dobo), ki ji predsedujeta Thomas de Mazière in Wess Mitchell,

— ob upoštevanju poročila skupine NATO 2030 Young Leaders z dne 4. februarja 2021 z naslovom NATO 2030: Embrace the change, guard the values (Nato 2030: sprejmimo spremembe, ohranimo vrednote),

— ob upoštevanju obiska generalnega sekretarja Nata v kolegiju komisarjev 15. decembra 2020,

— ob upoštevanju udeležbe podpredsednika/visokega predstavnika na srečanju obrambnih ministrov Nata 17. in 18. februarja 2021 ter na srečanju zunanjih ministrov Nata 23. in 24. marca 2021,

— ob upoštevanju govora predsednika Komisije Junckerja o stanju v Uniji z dne 14. septembra 2016,

— ob upoštevanju izjav političnih voditeljev Nata in EU z dne 19. februarja 2021 na posebni münchenski varnostni konferenci, naslovljeni Beyond Westlessness (Onkraj brezzahodnosti),

— ob upoštevanju izmenjave mnenj na medparlamentarni konferenci za skupno zunanjo in varnostno politiko ter skupno varnostno in obrambno politiko 3. marca 2021,

— ob upoštevanju revizije Evropskega računskega sodišča št. 9/2019 z dne 12. septembra 2019 o evropski obrambi,

— ob upoštevanju izmenjave mnenj z generalnim sekretarjem Nata na skupni seji Odbora za zunanje zadeve, Pododbora za varnost in obrambo ter delegacije za odnose s parlamentarno skupščino Nata 15. marca 2021,

— ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A9-0192/2021),

A. ker sta evropska in čezatlantska solidarnost in partnerstvo podlaga za preteklo, sedanjo in prihodnjo varnost čezatlantskega partnerstva; ker se Nato in EU po svoji naravi sicer razlikujeta, vendar se razvijata v istem spremenljivem geopolitičnem kontekstu;

B. ker sta tako EU kot Nato začela razmislek, da bi se ustrezno prilagodila izjemnim spremembam na področju svetovne varnosti; ker so se voditelji EU junija 2020 dogovorili, da bodo začeli proces za določitev „strateškega kompasa“; ker so se voditelji Nata na nedavnem vrhu 14. junija 2021 odločili, da bodo začeli pripravljati naslednji strateški koncept, ki bo potrjen na njihovem naslednjem vrhu leta 2022;

C. ker so novembra 2020 obveščevalne službe držav članic EU skupaj pripravile prvo celovito analizo po metodi 360 stopinj o vseh grožnjah in izzivih, s katerimi se sooča ali bi se lahko soočila EU v bližnji prihodnosti; ker naj bi novembra 2021 podpredsednik/visoki predstavnik predstavil osnutek strateškega kompasa, ki bo podlaga za razpravo držav članic in ki naj bi bil sprejet marca 2022; ker je namen strateškega kompasa spodbuditi oblikovanje skupne evropske varnostne in obrambne kulture;

D. ker EU izrecno priznava vlogo Nata pri obrambi Evrope in njenih državljanov (člen 42(7) PEU); ker ima Nato glavno odgovornost za kolektivno obrambo (člen 5 Washingtonske pogodbe) in ker z vidika zmogljivosti ostaja bistven porok za tehnično in človeško interoperabilnost zavezniških sil ter za skladnost njihovih politik na področju opreme; ker je zavezanost h kolektivni samoobrambi, ki je zapisana v členu 5 Severnoatlanstke pogodbe in členu 42(7) PEU, jamstvo za solidarnost med zaveznicami in državami članicami;

E. ker so skupne vrednote, skupna zgodovina in posebni odnosi, ki jih imajo EU, evropske članice Nata, ZDA in Kanada, temelj čezatlantskega zavezništva; ker se EU in Nato soočata s skupnimi varnostnimi izzivi, imata skupne obrambne interese in delujeta v istem okolju z vedno več varnostnimi izzivi;

F. ker se je po sprejetju skupne izjave iz leta 2016 začel proces sodelovanja med EU in Natom, ki je bil osredotočen na 74 skupnih predlogov za ukrepanje na področjih preprečevanja hibridnih groženj, operativnega sodelovanja, tudi na morju in na področju migracij, kibernetske varnosti in obrambe, obrambnih zmogljivosti, obrambne industrije in raziskav, vaj ter podpore prizadevanjem za razvoj zmogljivosti vzhodnih in južnih partneric;

G. ker varnost in obramba Evrope temelji na politični volji ter civilni in vojaški zmogljivosti Evropejcev, da prevzamejo odgovornost v strateškem okolju, ki se je v zadnjih letih znatno poslabšalo; ker Nata ne bi smeli obravnavati le kot nadaljevanje projekta iz preteklosti, temveč kot vizijo za prihodnost svetovne varnosti in stabilnosti, ki mora svojo politično strategijo prilagoditi novim izzivom, ohraniti politično solidarnost in kohezijo ter ostati verodostojna, tehnično inovativna organizacija;

H. ker je edini pravni okvir za odnose med EU in Natom še vedno dogovorjen okvir iz leta 2003, ki je omejen na skupno uporabo kolektivnih Natovih struktur za načrtovanje, sredstev in zmogljivosti pri načrtovanju in izvajanju vojaških operacij kupne varnostne in obrambne politike EU v skladu z dogovori „Berlin Plus“;

I. ker je generalni sekretar Nata Jens Stoltenberg 10. novembra 2020 izjavil, da si moramo nujno prizadevati za nadzor nad jedrskim orožjem in za jedrsko razoroževanje in so zaveznice Nata 15. decembra 2020 ponovno potrdile svojo zavezanost ohranjanju in krepitvi nadzora nad orožjem, razoroževanju in neširjenju orožja;

J. ker EU in njene države članice, zlasti po objavi globalne strategije EU iz leta 2016, izvajajo politike, ki jim omogočajo, da na področju miru in varnosti postanejo dejavnejši in vplivnejši svetovni akter ter so zato okrepile svoje sodelovanje na področju varnosti in obrambe; ker mejnike predstavljajo vzpostavitev Evropskega obrambnega sklada in njegovih predhodnih programov, začetek stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO) in usklajeni letni pregled na področju obrambe ter dogovor o evropskem mirovnem instrumentu;

K. ker usklajeni letni pregled na področju obrambe EU zagotavlja instrument za nadaljnjo harmonizacijo prizadevanj držav članic pri razvoju obrambnih zmogljivosti in opredelitvi dodatnih področij sodelovanja;

L. ker v okviru skupne varnostne in obrambne politike trenutno 5 000 vojaških in civilnih uslužbencev EU deluje v šestih vojaških in enajstih civilnih misijah in operacijah na treh celinah; ker te misije uspešno zagotavljajo podporo, krepitev zmogljivosti in usposabljanje, da bi zagotovile mir, varnost in stabilnost na konfliktnih in pokonfliktnih območjih; ker zmogljivost Evrope v veliki meri temelji na sposobnosti EU, da verodostojno posreduje na zunanjih območjih operacij;

M. ker je v zadnjih mesecih prišlo do stikov na visoki ravni med EU in Natom brez primere v zgodovini, kot sta prva razprava generalnega sekretarja Nata s kolegijem komisarjev EU decembra 2020 in njegova udeležba na Evropskem svetu februarja 2021;

N. ker Nato s svojim procesom obrambnega načrtovanja (NDPP) vsaka štiri leta določi „raven ambicij“, tako da kvalitativno ali kvantitativno opredeli razpoložljive sile, opremo in zmogljivosti, ki bi jih morale imeti zaveznice na voljo za podpiranje celotnega spektra misij Nata ter za odziv na morebitne grožnje in izzive;

O. ker ZDA že dolgo pozivajo EU in njene države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja, kar zadeva naložbe za varnost in obrambo, kot pomemben prispevek za delitev bremena v okviru zavezništva;

P. ker pandemija covida-19 pomembno vpliva na mednarodne odnose in nacionalne proračune ter dodatno zaostruje obstoječe svetovne napetosti in varnostne izzive, kot je neodgovorna in agresivna uporaba vojaške sile; ker sta zlasti Kitajska in Rusija poskušali pandemijo izkoristiti za uveljavljanje svojih strateških interesov; ker se EU in Nato od začetka pandemije tesno usklajujeta pri obravnavanju zadev, kot so porazdelitev medicinske opreme in osebja, vračanje državljanov, kibernetske in hibridne grožnje, boj proti dezinformacijam in sovražni propagandi;

Q. ker je Komisija ob predstavitvi obrambnega akcijskega načrta poudarila, da presežne industrijske zmogljivosti, razdrobljenost in neučinkovitost proizvodnje evropskih vojaških zmogljivosti letno predstavljajo strošek, ki znaša 25 do 100 milijard EUR, krijejo pa ga nacionalni proračuni za obrambo držav članic EU;

R. ker se morajo demokracije ustrezno odzvati na današnje izzive; ker se številne članice Nata in EU soočajo z notranjimi izzivi za demokracijo; ker se zdi, da so avtoritarni režimi, kot sta Rusija in Kitajska, po vsem svetu utrdili svoj vpliv in si prizadevajo za agresivno agendo;

S. ker okrepljeno vojaško navzočnost Nata na vzhodnem krilu zavezništva s štirimi večnacionalnimi bojnimi skupinami v Estoniji, Latviji, Litvi in na Poljskem vodijo Združene države Amerike, Združeno kraljestvo, Kanada in Nemčija;

T. ker je Nato uspešno preizkusil svojo pobudo za hitro letalsko mobilnost, da bi omogočil nujen prevoz medicinske opreme med pandemijo covida-19;

70-letna čezatlantska vez v okviru Nata

1. je prepričan, da se varnostni in obrambni interesi EU in Nata zbližujejo; pozdravlja okrepljeno sodelovanje med EU in Natom, ki se je začelo s podpisom varšavske skupne izjave leta 2016 in poglobilo s podpisom skupne izjave v Bruslju leta 2018, in poudarja, da je na novo oživljeno strateško partnerstvo med EU in Natom bistveno za reševanje varnostnih

izzivov, s katerimi se soočata Evropa in njeno sosedstvo; izreka pohvalo za dosežke zavezništva in poudarja, da je še vedno pomembno; poudarja, da mora Nato okrepiti svoja prizadevanja za prilagoditev spreminjajoči se naravi in povečanju groženj, da bi ostal verodostojen in trajen svetovni akter za kolektivno varnost in mir v svetu; poudarja, da je za države članice EU, ki so tudi zaveznice Nata, zavezništvo glavni okvir za kolektivno obrambo; poziva EU, naj še naprej poglablja čezatlantsko vez in svoje pomembno partnerstvo z Natom;

2. ponovno izraža zavezanost ambicijam EU na področju varnosti in obrambe ter poudarja, da želi biti EU na čelu svetovnih prizadevanj za mir in varnost; poudarja, da je Nato še naprej temelj varnosti in kolektivne obrambe svojih članic in čezatlantske skupnosti kot celote in nepogrešljiv forum za posvetovanja zaveznikov in sprejemanje odločitev na področju varnosti; ponovno potrjuje svojo podporo čezatlantskemu sodelovanju, partnerstvu in prijateljstvu, ki so v zadnjih 70 letih prispevali k uspehu Evrope ter so temelj njene stabilnosti in varnosti od konca druge svetovne vojne;

3. poudarja, da partnerstvo med EU in Natom ter čezatlantsko sodelovanje nasploh temeljita na skupni zgodovini in temeljnih vrednotah, kot so demokracija, svoboda, spoštovanje človekovih pravic, pravna država ter spodbujanje miru in mednarodnega sodelovanja ter na pravilih temelječ mednarodni red; poudarja, da je Nato več kot le vojaško zavezništvo in predstavlja simbol skupnih demokratičnih vrednot;

4. poudarja, da je Nato tudi pomemben partner držav članic EU, ki niso njegove članice; priznava, da Nato sodeluje z nekaterimi članicami EU, ki niso članice Nata, med drugim prek programa partnerstvo za mir in pobude za interoperabilnost med partnerji; opozarja, da sodelovanje med EU in Natom ne sme vplivati na varnostno in obrambno politiko držav članic EU, ki niso članice Nata; opozarja, da je sodelovanje med Natom in državami članicami EU, ki niso članice Nata, sestavni del sodelovanja med EU in Natom; pozdravlja sodelovanje držav članic EU, ki niso članice Nata, v pobudah zavezništva, ob upoštevanju politik nevtralnosti, ustreznih ustavnih okvirov, vključenosti tretjih držav in ambicij EU; poudarja, da imata organizaciji očitno različne značilnosti in da bi morali pri sodelovanju v celoti spoštovati avtonomnost in postopke odločanja druga druge na podlagi načel vzajemnosti in vključevanja brez poseganja v posebno naravo varnostne in obrambne politike katere koli države članice; opozarja na različno naravo in vlogo obeh organizacij, saj je EU civilna organizacija, ki ima vojaško vejo za operacije zunaj svojega ozemlja na podlagi člena 43(1) PEU (petersberške naloge), Nato pa je vojaško in politično zavezništvo, ki je odgovorno za organizacijo kolektivne obrambe ozemlja svojih članic;

5. poudarja, da se čezatlantska skupnost sooča s številnimi novimi grožnjami, sistemsko konkurenco in neprimerljivimi skupnimi izzivi za naše demokratične družbe, pravno državo in spoštovanje temeljnih svoboščin, ki neposredno ali posredno vplivajo na varnost držav članic in njihovih državljanov ter vključujejo konvencionalne grožnje, neučinkovit nadzor nad orožjem in širjenje orožja za množično uničevanje, pomanjkanje zmanjševanja tveganja za jedrsko orožje, nestabilnost v južnem in vzhodnem sosedstvu, podnebne spremembe, pandemije in terorizem, hibridne grožnje, dezinformacije, kibernetske napade, zlonamerno uporabo novih in prelomnih tehnologij, nevarne migracije in premik v ravnovesju moči na svetovni ravni; poudarja, da glede na izziv, s katerim se zaradi tega sooča na pravilih temelječ mednarodni red, okrepljeno sodelovanje med EU in Natom prispeva k učinkovitemu svetovnemu upravljanju in multilateralizmu;

6. poudarja, da se bo čezatlantska skupnost lahko uspešno spoprijela s temi izzivi le z nadaljnjim poglabljanjem sodelovanja in vzpostavitvijo partnerstva na novi ravni; poudarja, da imata tako EU kot Nato posebne sposobnosti in prednosti; zato meni, da sta dopolnjevanje prizadevanj in okrepljeno sodelovanje izjemnega pomena za ohranjanje čezatlantske varnosti; poudarja, da morata biti ohranjanje politične kohezije in enotnosti ter krepitev političnega posvetovanja prednostni nalogi partnerstva med EU in Natom, da bi se lahko bolje spoprijemali s skupnimi izzivi;

7. je prepričan, da je čezatlantska skupnost sposobna prilagoditi se novim izzivom in se z njimi tudi spoprijeti; izraža hvaležnost za odlično delo, ki ga opravljajo številni uslužbenci EU, Nata in držav, ki trdo delajo za zaščito naših državljanov;

8. izraža poklon in spoštovanje vsem pripadnikom oboroženih sil čezatlantskega zavezništva, ki so izgubili življenje ali bili ranjeni med svojim služenjem, ter tistim, ki so trenutno v vojaški službi;

Krepitev čezatlantskega sodelovanja ter sodelovanja med EU in Natom

9. pozdravlja močan signal čezatlantske enotnosti in sodelovanja, ki ga je poslal vrh Nata 14. junija 2021 in ki je pokazal, da je zavezništvo še vedno ključnega pomena in se je zmožno prilagoditi sedanjim in novim izzivom; meni, da bi se morali sklepi o sodelovanju med EU in Natom odraziti tudi pri pripravi naslednjega strateškega koncepta Nata; pozdravlja imenovanje neodvisne skupine strokovnjakov, ki jo je imenoval generalni sekretar Nata, in ji izreka pohvalo, zlasti za njena priporočila za tesnejše sodelovanje med EU in Natom; podpira predloge za varnostni in obrambni dialog med EU in ZDA, ki sta jih decembra 2020 predstavila predsednica Komisije in podpredsednik/visoki predstavnik; pozdravlja jasno izraženo zavezo Bidenove administracije, da bo s partnericami EU in Nata sodelovala na vseh področjih;

10. odločno pozdravlja vrh EU-ZDA, ki je potekal 15. junija 2021 in na katerem je bila izražena neomajna podpora trdnemu sodelovanju med Natom in EU; pozdravlja skupno priznanje EU in ZDA, da lahko pobude EU na področju varnosti in obrambe prispevajo k evropski in čezatlantski varnosti, ter pozdravlja izraženo namero za začetek posebnega dialoga med EU in ZDA o varnosti in obrambi; poudarja, da je navzočnost varnostnih sil ZDA v Evropi ključna za njeno varnost in da je Evropa povsem zavezana čezatlantskemu varnostnemu sodelovanju; poudarja, da je močno partnerstvo med EU in ZDA ključni element uspešnega sodelovanja med EU in Natom; poudarja, da čezatlantskemu partnerstvu koristita predvidljivo oblikovanje zunanje politike in večstransko sodelovanje; meni, da je menjava administracije ZDA priložnost za ponovno potrditev skupnih vrednot, kot so demokracija, pravna država, multilateralizem, mir in blaginja, ter za izboljšanje mednarodnega sodelovanja pri spopadanju s skupnimi grožnjami, ki bi po možnosti lahko vključevalo skupne sankcije;

11. v celoti podpira stališče, navedeno v končnem sporočilu z nedavnega vrha Nata, da so sedanji strateški procesi v okviru Nata in EU edinstvena priložnost za nadaljnjo krepitev naših posvetovanj in sodelovanja, da bi okrepili varnost naših državljanov ter spodbudili mir in stabilnost v evroatlantskem območju in širše; zato ponavlja svoj poziv, da naj potekajoče in prihodnje delo v zvezi s strateškim kompasom EU in nedavno napovedane priprave na naslednji strateški koncept Nata potekajo vzporedno, da bi našli dodatne sinergije za krepitev čezatlantske vezi in tesnejše sodelovanje med EU in Natom; poziva vse udeležene akterje, naj izkoristijo to priložnost za povezovanje teh procesov na politični in tehnični ravni; poudarja, da morata oba procesa zagotoviti skladnost in opredeliti skupne regionalne in globalne grožnje ter nadaljnje ukrepe za njihovo obravnavo; izraža svojo vizijo, da bi strateški kompas EU lahko bil osnova za prispevek EU k naslednjemu strateškemu konceptu Nata; meni, da bi morali v obeh procesih posebej poudariti dodano vrednost vsake organizacije, po potrebi prispevati k jasnejši delitvi nalog ter na podlagi stalnega dialoga in tesnega usklajevanja ugotoviti, ali bi morala na določenem področju vodilno vlogo prevzeti EU ali Nato, in sicer na način, ki bi ju vzajemno krepil;

12. pričakuje, da bo dokončanje strateškega kompasa poglobilo solidarnost EU in prispevalo k razvoju skupne strateške kulture med državami članicami; pozdravlja prvo skupno analizo groženj iz novembra 2020 in poziva k prehodu na dogovorjeno skupno ocenjevanje groženj; meni, da bi lahko integrirani pristop EU dopolnili in pri tem upoštevali ugotovitve iz analize groženj, opravljene v okviru strateškega kompasa; meni, da bi bilo treba pri pripravi strateškega kompasa ustrezno upoštevati varnostno razsežnost držav v neposredni soseščini EU, zlasti vzhodnega partnerstva in Zahodnega Balkana, saj evropskega varnostnega okolja in evropske odpornosti ni mogoče doseči brez dolgoročne varnosti in odpornosti vseh sosed EU;

13. poudarja, da so člen 5 Severnoatlantske pogodbe ter člen 42(7) PEU in člen 222 PDEU pomembni instrumenti za zagotavljanje solidarnosti članicam teh organizacij v kriznih razmerah; opozarja, da je bil člen 5 Severnoatlantske pogodbe uporabljen po terorističnih napadih v New Yorku in Washingtonu septembra 2001, da bi izrazili solidarnost z ZDA, člen 42 (7) PEU pa je bil uporabljen po terorističnih napadih v Parizu novembra 2015, da bi izrazili solidarnost s Francijo; spodbuja,

naj se pri pregledu strateškega koncepta in oblikovanju strateškega kompasa preuči povezava med členom 42(7) PEU in členom 5 Severnoatlantske pogodbe, ki vzpostavljata nedvoumno zavezanost EU in Nata solidarnosti in varnosti, pri čemer je treba v celoti spoštovati avtonomno odločanje obeh organizacij;

14. pozdravlja pozitivno stališče do sodelovanja med EU in Natom v končnem sporočilu z vrha Nata 14. junija 2021; vendar meni, da so potrebna precej večja prizadevanja za poglobitev sodelovanja med EU in Natom ter doseganje resničnega strateškega partnerstva; poudarja, da je EU Natova partnerica in da ju njuno sodelovanje vzajemno krepi, pri čemer to sodelovanje temelji na dogovorjenih vodilnih načelih preglednosti, vzajemnosti, vključenosti in avtonomije odločanja obeh organizacij; poudarja, da je razvoj skladnih, dopolnilnih in interoperabilnih obrambnih zmogljivosti bistven za povečanje varnosti evroatlantskega območja v skladu z načelom enotnega nabora sil; ponovno poudarja, da je evropska zmogljivost za partnersko ali samostojno delovanje bistvenega pomena za dopolnjevanje in prispevanje k izpolnjevanju osrednjih nalog Nata ter za boljše preprečevanje konfliktov in s tem za varnost celotne evropske celine;

15. meni, da bi moralo prihodnje sodelovanje med EU in Natom temeljiti na izkušnjah in spoznanjih, pridobljenih tako z edinstvenim strokovnim znanjem EU na področjih civilnega kriznega upravljanja in krepitve zmogljivosti, zlasti civilne zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij (CPCC), in z njenim strokovnim znanjem na področju vojaškega kriznega upravljanja v okviru vojaške zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij“ (MPCC), skupaj z izkušnjami, pridobljenimi z izvajanjem 37 vojaških operacij na terenu od leta 2003 in zagotavljanjem pomoči vojaškim akterjem v partnerskih državah prek pobude za krepitev zmogljivosti v podporo varnosti in razvoju (CBSD) in mirovne pomoči za Afriko, ki je bila vključena v evropski mirovni instrument;

16. pozdravlja jasna stališča v sporočilu vrha Nata z dne 14. junija 2021 glede pomena odpornosti; meni, da bi morala EU in NATO okrepiti sodelovanje in ga učinkoviteje usklajevati na ključnem področju odpornosti, ter poudarja ambicije EU, da razvije smiseln pristop h krepitvi različnih civilnih in vojaških vidikov odpornosti, med drugim na področju zaščite kritične infrastrukture, kot so prometni, energetski in informacijski sektor, ter vloge EU kot ključnega akterja v boju proti dezinformacijam in lažnim novicam;

17. pozdravlja sklep Sveta z dne 6. maja 2021, v skladu s katerim lahko koordinator projekta za vojaško mobilnost, Nizozemska, povabi ZDA, Kanado in Norveško na njihovo zahtevo k sodelovanju v projektu PESCO o vojaški mobilnosti; poudarja, da bi tako sodelovanje pomenilo pomemben korak k bolj usklajenim prizadevanjem EU in Nata za razvoj zmogljivosti ter bi pomenilo oprijemljiv primer oživitve čezatlantskega partnerstva; želi spomniti, da je lahko izredna udeležba tretjih držav pri projektih PESCO, če to ne ogroža cilja spodbujanja SVOP EU in če izpolnjujejo dogovorjene politične, vsebinske in pravne pogoje, v strateškem interesu Unije, zlasti če zagotavljajo tehnično strokovno znanje ali dodatne zmogljivosti; meni, da to zlasti velja za strateške partnerje, kot so zaveznice Nata, države Zahodnega Balkana in partnerice vzhodnega partnerstva; želi spomniti na svoje stališče, da lahko tretje države sodelujejo le izjemoma, o čemer se odloča za vsak primer posebej in na povabilo držav članic EU, ter poudarja, da bi moralo takšno sodelovanje zagotoviti dodano vrednost in prispevati h krepitvi SVOP; želi spomniti tudi, da je treba pri sodelovanju tretjih držav spoštovati ustrezna pravila iz Sklepa Sveta (SZVP) 2020/1639;

18. poudarja pomen čezatlantskega sodelovanja pri vrsti mednarodnih vprašanj, kot so podnebne spremembe, odziv na pandemijo, nastajajoče prelomne tehnologije, umetna inteligenca, kibernetska varnost, boj proti terorizmu, vključno z džihadističnim in državnim terorizmom, energija, pomorska varnost in odpornost, ter na področju vesolja;

19. priznava pomembno sodelovanje med EU in Natom na Zahodnem Balkanu, kot je sodelovanje med misijo EU za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX) in mednarodnimi silami na Kosovu (KFOR); izreka priznanje operaciji EUFOR ALTHEA, katere operativni štab je na Vrhovnem poveljstvu zavezniških sil v Evropi (SHAPE) na podlagi dogovorov Berlin Plus z Natom, ki v skladu s temi dogovori prispeva k varnemu in stabilnemu okolju v Bosni in Hercegovini, odkar je leta 2004 prevzela Natove stabilizacijske sile (SFOR); ugotavlja, da so izkušnje in znanje, pridobljeno s temi misijami in operacijami, bistvenega pomena za zagotavljanje, da bo vsako sedanje in prihodnje sodelovanje med EU in Natom prineslo mir, varnost in stabilnost v prizadete regije, za podpiranje in usposabljanje lokalnih partnerjev ter za gradnjo zmogljivosti;

je seznanjen s pomembno vlogo, ki jo je imelo vključevanje Nata na Zahodnem Balkanu s stabilizacijo teh držav, kar je bilo pomembno za njihovo perspektivo EU in postopno vključevanje v EU; meni, da bi morala EU in NATO zagotoviti večjo podporo državam Zahodnega Balkana za boj proti zlonamernemu tujemu vmešavanju iz držav, kot so Rusija, Kitajska, Turčija in Savdska Arabija, pa tudi radikalnih skupin in nedržavnih akterjev; pozdravlja, da so tri države Zahodnega Balkana, ki so v procesu pristopa k EU, to so Albanija, Črna gora in Severna Makedonija, postale zaveznice Nata;

20. poziva države članice in zaveznice Nata, naj izkoristijo vsa razpoložljiva sredstva za podporo krepitvi sodelovanja na področju vojaške varnosti z državami kandidatkami in potencialnimi kandidatkami za članstvo v EU, pa tudi s partnericami iz vzhodnega in južnega sosedstva, saj brez tega ni mogoče zagotoviti varnosti in stabilnosti v regiji; želi spomniti, da lahko ima EU pomembno vlogo pri podpiranju Natove politike odprtih vrat z ohranjanjem tesne politične in operativnih sinergij z državami, ki si prizadevajo za članstvo, torej Bosno in Hercegovino, Ukrajino in Gruzijo; poudarja pomen prispevkov različnih partnerskih držav Nata k evroatlantski varnosti; poziva k boljšemu usklajevanju in učinkoviti delitvi dela med EU in Natom pri sodelovanju s tretjimi državami, s posebnim poudarkom na državah Natovega partnerstva za večje priložnosti; ponovno izraža podporo širitvi EU in Nata;

Grožnje in izzivi, pred katerimi sta EU in Nato

21. izraža globoko zaskrbljenost zaradi stalnih revizionističnih, militarističnih in agresivnih politik, ki jih Rusija izvaja pod vodstvom predsednika Putina; pozdravlja jasna stališča glede Rusije, ki so bila izražena na nedavnih vrhih Nata in EU-ZDA ter pozdravlja vzpostavitev dialoga na visoki ravni med EU in ZDA o Rusiji; poudarja, da morata imeti NATO in EU dosledno in proaktivno strategijo ter se zakonito, hitro in enotno odzivati na dejanja tradicionalne in hibridne agresije in provokacije Rusije; ponovno obsoja nelegitimno in nezakonito priključitev Krima Rusiji leta 2014; obsoja, da Rusija nenehno uporablja kibernetske napade, kampanje dezinformiranja, lažne novice, atentate in zastrupljanje pripadnikov opozicije; poziva EU in Nato, naj izkoristita in razširita sedanje zaveze za boj proti neposrednim in posrednim napadom Rusije ter dejavnostim, usmerjenim proti Ukrajini, Gruziji in Moldaviji, pa tudi njenim stalnim odločnim dejavnostim v regijah Baltskega in Črnega morja, Azovskem morju, vzhodnem Sredozemlju in na skrajnem severu; želi spomniti na pomen spoštovanja mednarodnih meja in ozemeljske celovitosti sosed Rusije; opozarja, da morajo čezatlantski partnerji uskladiti svoj dvotirni pristop odvračanja in dialoga z Rusijo ter ohranjati redne stike na področjih nadzora nad orožjem, vojaške preglednosti in vseh drugih vprašanj, povezanih z varnostjo;

22. obsoja nedavne ruske sankcije proti vodilnim evropskim uradnikom in drugim državljanom EU, vključno s predsednikom Evropskega parlamenta, ter obžaluje, da predsednik Putin očitno zavrača dialog ter krši številne pomembne mednarodne zaveze in nenehno krši človekove pravice in temeljne svoboščine ter meni, da nenehna agresivna dejanja in večja vojaška odločnost Rusije ogrožajo mednarodno varnost in stabilnost; izraža zaskrbljenost zaradi nedavnih obsežnih ruskih vojaških dejavnosti v Ukrajini in njeni okolici; v zvezi s tem izraža neomajno podporo suverenosti in ozemeljski celovitosti Ukrajine ter poziva k okrepitvi njenih vojaških zmogljivosti in odpornosti;

23. priznava, da je treba vse večji vpliv, odločnost ter vojaški, tehnološki in politični vzpon Kitajske obravnavati z usklajeno čezatlantsko strategijo; zato pozdravlja ostre izjave, izražene na nedavnih vrhih Nata in EU-ZDA; izraža resno zaskrbljenost v zvezi s politikami, ki jih izvajajo organi Kitajske komunistične partije, med drugim v zvezi z zatiranjem demokracije v Hongkongu, diskriminatornim obravnavanjem verskih in kulturnih manjšin, zlasti Ujgurov v Xinjiangu, grožnjami Tajvanu ali agresivnimi politikami in dejanji v Južnokitajskem morju; nadalje opozarja, da je Kitajska, ki je država z avtoritarnim režimom, začela sistemsko tekmo s čezatlantskim partnerstvom, tako da spodkopava mednarodni red, ki temelji na pravilih in je bil zgrajen v več desetletjih, in ga hkrati poskuša preoblikovati v skladu z vrednotami, doktrino in interesi svoje komunistične partije; opozarja na povečano prisotnost Kitajske na mednarodnem prizorišču in v Evropi prek pobude En pas, ena pot, njenih naložb v kritično infrastrukturo v Evropi, dejavnosti v kibernetskem prostoru, arktični regiji in v Afriki ter dokumentirane kraje intelektualne lastnine in kopičenja zalog balističnih izstrelkov; poziva, naj se pozorno

spremlja kitajska dejavnost na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), zlasti v zvezi z njeno pobudo „digitalna svilena cesta“, da bi preprečili odvisnost od infrastrukture pod nadzorom kitajskih podjetij, ki prinaša tveganje enostranskega kitajskega vpliva na razvoj mednarodnih predpisov v IKT; poziva EU in NATO, naj okrepita usklajevanje za zaščito kritične digitalne infrastrukture in telekomunikacijskih omrežij pred nedovoljenimi posegi s strani tujih držav, s postopnim opuščanjem opreme, ki jo proizvajajo podjetja iz nedemokratičnih držav, kot je Kitajska;

24. spodbuja EU in NATO, naj začneta strateški dialog za razvoj skupnega in usklajenega pristopa do Kitajske na podlagi prednosti in zmogljivosti obeh organizacij, da bi dosegli največjo možno dodano vrednost na podlagi skupno dogovorjenih strateških ciljev;

25. izraža resno zaskrbljenost, da avtoritarne nasprotnice in tekmice čezatlantskega partnerstva za spodkopavanje naših družb in demokracij ne uporabljajo le vojaških, temveč tudi politična, gospodarska, tehnološka in socialna orodja; opozarja na pomembne varnostne in gospodarske izzive, ki jih prinašajo hibridne grožnje, kibernetski napadi, tuje vmešavanje, vmešavanje v volitve in dezinformacijske kampanje, ki so usmerjeni v samo bistvo naših demokracij; obsoja nedavne večje število kibernetskih napadov in vohunjenja državnih in nedržavnih akterjev proti članicam EU in zaveznicam Nata v okviru pandemije covida-19, vključno z napadi na zdravstveni sektor; poudarja, da mora vsakršno evropsko prizadevanje na področju odpornosti kot podlago za zagotavljanje podpore našim obrambnim dejavnostim vključevati tudi jasno strategijo komuniciranja za povečanje ozaveščenosti javnosti o čezatlantskih varnostnih izzivih; meni, da bi si morala EU in NATO prizadevati za dogovor in izvajanje vseobsegajočega pristopa za drznejše, usklajene in sorazmerne odzive ter ustrezne mehanizme preprečevanja konfliktov in kriznega upravljanja za boj proti skupnim novim grožnjam;

26. poudarja, da NATO ostaja edinstven forum za obrambno sodelovanje med EU in njeno nekdanjo članico, Združenim kraljestvom; poziva k celovitemu, vključujočemu in strateškemu partnerstvu na področju varnosti in obrambe med EU in Združenim kraljestvom; poziva NATO in EU, naj okrepita skupno ukrepanje na mednarodni ravni za zaščito demokracije, tudi s krepitvijo večstranskih organizacij, da bi zaščitili na pravilih temelječ večstranski red pred avtoritarnimi silami v vzponu; poziva k aktivnemu utrjevanju vezi s podobno mislečimi demokracijami po vsem svetu; meni, da okrepljena partnerstva z državami, kot so Japonska, Avstralija in Indija, ki skupaj z ZDA vodijo štiristranski dialog o varnosti, pa tudi z Južno Korejo in Novo Zelandijo ter okrepljeno partnerstvo s Tajvanom, ne bi le povečala naše splošne varnosti, temveč bi lahko pripomogla k učinkovitejšemu uveljavljanju svetovnih norm in pravil, ki so bili določeni v okviru večstranskih forumom, kot je OZN; spodbuja tudi sodelovanje med EU in Natom s članicami združenja ASEAN v zvezi s tem;

27. spodbuja EU, NATO in OZN, naj še dodatno preučijo možnosti za tesnejše sodelovanje pri kriznem upravljanju, humanitarnih ukrepih, ohranjanju miru in gradnji zmogljivosti partnerjev, zlasti na skupnih področjih delovanja; poziva k vzpostavitvi bolj vključujočega okolja z večjo udeležbo žensk pri treh osrednjih nalogah ter njihovih političnih in vojaških strukturah; poziva EU in NATO, naj si skupaj prizadevata za bolj sistematično izvajanje resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti ter razvijeta skupne dejavnosti izobraževanja in usposabljanja;

28. poudarja potrebo po skladnem, jasnem, doslednem in usklajenem pristopu EU in Nata do južnega sosedstva, s katerim se bodo obravnavale tako tradicionalne grožnje, na primer terorizem, kot vse večja agresivna navzočnost Rusije in Kitajske; izpostavlja minulo sodelovanje med Natovo operacijo *Ocean Shield* in pomorskimi silami EU Atalanta v boju proti piratstvu in za zagotavljanje varnega prehoda v Adenskem zalivu;

29. poziva k sodelovanju in usklajevanju med vojaško operacijo EUNAVFOR MED IRINI in Natovo operacijo *Sea Guardian* v Sredozemlju; poudarja, da obe operaciji prispevata k varnosti in stabilnosti na tem območju;

30. je zaskrbljen zaradi vse večjih napetosti v indijsko-pacifiški regiji, ki ogrožajo regionalno in svetovno stabilnost, in poziva k okrepljenemu sodelovanju s podobno mislečimi partnerji v regiji, ki bi moralo vključevati reden politični dialog in posvetovanje, izmenjavo informacij ter usklajevanje usposabljanja in vaj;

31. poziva k močni zavezanosti in usklajevanju med EU in Natom pri vzdrževanju napredka, doseženega v zadnjih dveh desetletjih v Afganistanu glede na umik misije *Resolute Support* v Afganistanu, ki bi moral potekati urejeno in usklajeno; spodbuja nadaljnjo podporo mirovnim pogajanjem znotraj Afganistana z vztrajanjem, da mora proces ohraniti in nadgraditi politične, gospodarske in družbene dosežke afganistanskega prebivalstva od leta 2001, zlasti varstvo pravic žensk, otrok in manjšin;

32. podpira okrepljeno usklajevanje med EU, OZN in Natom v Iraku, med drugim prek svetovalne misije EU (EUAM) v Iraku in misije NATO *Iraq*, ki obe prispevata k stabilizaciji države;

33. spodbuja dialog in sodelovanje med EU in Natom s partnerskimi državami v Latinski Ameriki in na Karibih; poudarja, da je Kolumbija edina partnerica Nata v Latinski Ameriki in tudi, kako pomembno je še utrditi dodatna partnerstva v regiji;

34. priznava, da hibridni in kibernetski napadi sovražnih držav in nedržavnih akterjev vodijo k spremembi tradicionalne opredelitve meddržavnih konfliktov, vohunjenja in sabotaž; poziva EU, naj še naprej razvija lastno zbirko orodij za zaščito kritične infrastrukture pred hibridnimi napadi; pozdravlja delo, ki je bilo opravljeno v okviru posvetovalnega foruma za trajnostno energijo v varnostnem in obrambnem sektorju (CF SEDSS) pri Evropski obrambni agenciji (EDA), da bi izboljšali zaščito kritične infrastrukture v EU; poudarja, da bi morala EU in NATO dodatno okrepiti lastne zmogljivosti za preprečevanje hibridnih in kibernetskih napadov, odvračanje od njih in odzivanje nanje, vključno z napadi proti lastnim institucijam; pozdravlja pojasnilo v sporočilu vrha Nata iz leta 2021, da se lahko Severnoatlantski svet odloči za uporabo člena 5 v primeru hibridnega vojskovanja in v primeru oboroženega napada; poziva k okrepljenemu sodelovanju in usposabljanju na področju kibernetske obrambe; predlaga, naj se ustanovi skupno informacijsko vozlišče za področje kibernetskih groženj, pa tudi skupna projektna skupina za kibernetsko varnost, da bi v soglasju opredelili skupen odziv na kibernetske grožnje; v zvezi s tem poziva k odločnemu usklajevanju med Agencijo EU za kibernetsko varnost (ENISA) in Natovim centrom odličnosti za sodelovanje pri kibernetski obrambi; poziva k večjemu usklajevanju med EU in Natom pri določanju skupne odgovornosti za zlonamerne kibernetske incidente;

35. pozdravlja delo Evropskega centra odličnosti za preprečevanje hibridnih groženj (Hybrid COE), skupine za odzivanje na računalniške grožnje za institucije, organe in agencije EU (CERT-EU) in Natove zmogljivosti za odzivanje na računalniške incidente (NCIRC) ter meni, da je to dober primer sodelovanja med EU in Natom; meni, da bi lahko skupni odziv na kibernetske grožnje nadalje razvili prek centra Hybrid COE, vključno s skupnimi tečaji in usposabljanjem; je prepričan, da je potrebnih več ukrepov, kot so prizadevanja za več sinergij med civilnimi in vojaškimi komponentami, da bi spodbudili skupno odpornost in s tem preprečili prihodnje hibridne grožnje; poleg tega opozarja na potencial EU in Nata pri oblikovanju svetovnih kibernetskih norm, temelječih na naših skupnih vrednotah; meni, da bi morala EU in NATO usklajevati svoja stališča pri oblikovanju agende za mednarodni nadzor nad orožjem na ključnih področjih nastajajočih in prelomnih tehnologij z vojaško uporabo;

36. poziva EU in NATO, naj okrepita skupna prizadevanja za doseganje in ohranjanje globalne tehnološke vodilne vloge pri vojaških zmogljivostih, tudi s skupnim financiranjem raziskovalnih projektov, ki temeljijo na pionirskih tehnologijah, kvantnem računalništvu in umetni inteligenci, s čimer bi omogočili razvoj najsodobnejših vojaških zmogljivosti, ki bi temeljile na demokratičnih vrednotah; poudarja vlogo, ki jo imajo civilno usmerjena zagonska podjetja ter mala in srednja podjetja pri današnjih inovacijah na področju nastajajočih tehnologij; poudarja, da nastajajoče tehnologije ponujajo tudi priložnosti za okrepitev naše skupne obrambne drže; poudarja tudi, da so interoperabilnost, skupni tehnološki standardi in skupne naložbe v najsodobnejšo tehnologijo, raziskave in inovacije ključnega pomena za EU in NATO, da bosta lahko nadaljevala s svojimi ambicijami glede varovanja naših državljanov na najboljši možni način; poudarja, da je treba za razvoj umetne inteligence, ki spoštuje temeljne pravice in podpira javni interes, okrepiti okvir EU za umetno inteligenco, ki vključuje javne in zasebne deležnike ter deležnike civilne družbe; priporoča, naj se s pobudami, kot so evropski program za razvoj obrambne industrije, stalno strukturno sodelovanje in Evropski obrambni sklad, olajša sodelovanje malih in srednjih podjetij, tako da se povečajo prizadevanja za podporo inkubaciji in kapitalskim naložbam; se zavzema za razvoj skupnih zmogljivosti EU na področju umetne inteligence, da bi zapolnili tehnične vrzeli, zaradi katerih bi sicer lahko bile izključene države, ki nimajo ustrezne tehnologije, strokovnega znanja ali sposobnosti za uporabo sistemov umetne inteligence v svojih ministrstvih za obrambo;

37. opozarja na hiter tehnološki razvoj, vključno z digitalizacijo in povečanim potencialom umetne inteligence, ter poziva države članice EU in zaveznice Nata, naj si prizadevajo za tesnejše sodelovanje, da bi ohranile tehnološko prednost teh veletrendov, zagotovile interoperabilnost svojih informacijskih sistemov ter si skupaj prizadevale za razvoj skupnih etičnih standardov za te nove tehnologije in jih spodbujale na svetovni ravni; poziva EU in NATO, naj prevzameta vodilno vlogo v svetovnih prizadevanjih za vzpostavitev celovitega regulativnega okvira za razvoj in etično uporabo orožja z določeno stopnjo avtonomnosti; spodbuja EU in zaveznice Nata, naj dejavno sodelujejo v mednarodnih pogajanjih o pravno zavezujočem instrumentu, ki bi prepovedoval smrtonosno avtonomno orožje brez pomembnega človeškega nadzora; poudarja, da je sodelovanje med EU in Natom bistveno za boj proti ambicijam nasprotnikov, kot sta Kitajska in Rusija, po tehnološki prevladi in zlonamerni uporabi tehnologije;

38. priznava, da podnebne spremembe prinašajo izjemne izzive za svetovni mir, blaginjo, varnost, vključno s človekovo varnostjo, in stabilnost, saj se z njimi obstoječe grožnje in kriza še povečujejo; poziva k okrepljenemu dialogu med EU in Natom ter nizu ukrepov za boj proti podnebnim spremembam in njihovim večstranskim posledicam za mednarodno varnost; želi spomniti, da ima EU več pristojnosti in instrumentov, ki ji omogočajo celovit odziv na izzive, ki jih prinašajo podnebne spremembe in propad biotske raznovrstnosti; poudarja, da bi morala EU in NATO bolj vlagati v zelene tehnologije, da bi izboljšali vojaško učinkovitost, pri tem pa čim bolj zmanjšali okoljski odtis in preprečili nadaljnje poškodbe ekosistemov;

39. se zaveda, da je vesolje ključno področje in da nove tehnologije hitro omogočajo njegovo uporabo kot enega od področij obrambe; priznava, da to ustvarja priložnosti za sodelovanje med EU in Natom ter izzive za čezatlantsko varnost; se zaveda, da je delovanje Nata na področju vesolja odvisno od vesoljskih zmogljivosti njegovih članov, pri tem pa poudarja potrebo po okrepitvi sodelovanja na podlagi obstoječih programov EU, kot sta Galileo in Copernicus; meni, da bi sodelovanje med EU in Natom na področju vesolja lahko pripomoglo k spodbujanju standardov varnosti v vesolju in najboljših praks v mednarodni skupnosti, s čimer bi zagotovili vzajemne koristi na področjih komunikacij, navigacije in obveščevalne dejavnosti; poudarja, da si morata EU in NATO prizadevati za preprečevanje oboroževanja v vesolju; je seznanjen z vedno večjim pomenom varnosti in satelitov v vesolju; poudarja pomen satelitskega centra EU in poziva agencijo, naj analizira varnost in/ali ranljivost satelitov EU in držav članic, kar zadeva vesoljske odpadke, kibernetske napade in neposredne napade z izstrelki, ter o tem predloži poročilo;

40. priznava vse večji strateški pomen regij na skrajnem severu in Arktiki ter njihove politične, gospodarske, okoljske in varnostne razsežnosti ter priznava pomen usklajevanja med EU in Natom na Arktiki; poudarja, da mora Arktika ostati območje miroljubnega sodelovanja, in poziva k ukrepom za izgradnjo zaupanja, da bi preprečili korake, ki bi vodili k večji vojaški prisotnosti v regiji; ugotavlja, da je Arktični svet pooblaščen za krepitev konstruktivnega dialoga in trajnostnega razvoja; želi spomniti na prošnjo EU za status opazovalke v Arktičnem svetu, želi spomniti, da EU trenutno posodablja svojo politiko za Arktiko, in ponovno poziva k okrepljenemu sodelovanju z vsemi arktičnimi partnerji, tako dvostransko kot regionalno, tudi v okviru Arktičnega sveta, Barentsovega evroarktičnega sveta in partnerstev severne dimenzije, pri vseh vprašanjih skupnega interesa; poudarja pomen zagotavljanja svobode plovbe na skrajnem severu; želi spomniti na parlamentarno razsežnost sodelovanja na Arktiki, med drugim prek stalnega odbora poslancev arktične regije, v katerem sodeluje Evropski parlament;

41. izreka pohvalo za tesno sodelovanje EU in Nata med pandemijo covida-19; poudarja pomembno vlogo oboroženih sil držav zaveznic Nata in držav članic EU med pandemijo covida-19 in pozdravlja vojaško pomoč operacijam civilne podpore, zlasti pri uporabi poljskih bolnišnic, prevozu bolnikov ter zagotavljanju in distribuciji opreme; spodbuja pobude EU in Nata, namenjene lažji čezmejni uporabi vojaških logističnih zmogljivosti za soočanje s takšnimi izrednimi razmerami, da bi omogočili boljše usklajevanje, sinergije, solidarnost in podporo; poudarja, da je treba povečati pripravljenost EU in Nata na področju kemične, biološke, radiološke in jedrske obrambe; je prepričan, da skupna prizadevanja EU in Nata pri spopadanju s krizo zaradi covida-19 neposredno prispevajo k večji odpornosti naših družb; poudarja, da je pandemija covida-19 pokazala izzive, ki jih za našo sedanjo odpornost predstavljajo prelomne izredne razmere, zlasti netradicionalne narave, kot so pandemije in naravne nesreče; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je kriza zaradi covida-19 negativno vplivala ne le na javno zdravje in gospodarstvo, temveč tudi na varnost, saj je pospešila geopolitična rivalstva in povečala negotovosti,

kot je neprekinjenost dobavnih verig, s trajnimi posledicami za evropsko in mednarodno varnost in stabilnost; poziva k okrepitvi sodelovanja med EU in Natom za boljše obravnavanje netradicionalnih izrednih razmer, ki bi moralo vključevati vaje na podlagi izkušenj iz pandemije covida-19, redne vaje usposabljanja, da bi države članice in zaveznike bolje pripravili na predvidevanje in boljše obvladovanje naravnih nesreč ter nesreč, ki jih povzroči človek, ter pripravo zalog nujne opreme in potrebnih sredstev;

Čas za uresničitev obrambnih ambicij EU

42. je prepričan, da si morajo države članice bolj prizadevati, da bi dosegle raven ambicij EU in da bi lahko EU ukrepala z bolj zmogljivim, interoperabilnim in vzdržnim naborom vojaških in civilnih zmogljivosti in sil, ki jih bo lažje razporediti, saj bi bil s tem njen prispevek k čezatlantski varnosti enakopravnejši in odločnejši, poleg tega pa bi lahko dosegla napredek glede strateške avtonomije in se približala postopnemu oblikovanju evropske obrambne unije v duhu člena 42 PEU, če se bo Evropski svet soglasno tako odločil; poudarja, da strateška avtonomija krepi čezatlantsko varnost in nikakor ni namenjena podvajanju ukrepov in virov ali ločitvi od Nata ali njegovi oslabitvi, ampak je njen cilj dopolnjevati prizadevanja in zmogljivosti Nata ter biti interoperabilna z njimi; hkrati poudarja, da strateška avtonomija EU ne vključuje le razvoja obrambnih zmogljivosti na podlagi močne, konkurenčne in inovativne tehnološke in industrijske baze evropske obrambe (EDTIB), temveč tudi institucionalne zmogljivosti, da bi lahko EU delovala s partnerji, zlasti z Natom, če je to mogoče, po potrebi pa tudi neodvisno; meni, da bo lahko EU na podlagi teh večjih prizadevanj za razvoj evropskih zmogljivosti prevzela večjo odgovornost za evropsko varnost, vključno z evropskim sosedstvom, in svetovno stabilnost ter bolj podpirala skupne interese in vrednote EU in Nata; poudarja, da bo Evropska unija s strateško avtonomijo postala temelj čezatlantskega zavezništva ter omogočila učinkovitejši in uspešnejši pristop k številnim svetovnim izzivom, ki se pojavljajo danes in v bližnji prihodnosti;

43. je trdno prepričan, da morajo ambicije EU v stalnem strukturnem sodelovanju in razvoju zmogljivosti glede na izzive brez primere zajemati kompaktne in kompletne skupne bojne sile; želi spomniti, da so naložbe EU v obrambo naložbe v varnost čezatlantske skupnosti kot celote, kar bo omogočilo pravičnejšo porazdelitev bremen med čezatlantskimi partnerji v Natu; poudarja, da je treba razvoj obrambnih zmogljivosti pospešiti, da bi se ustrezno odzvali na skupne grožnje; meni, da morajo države članice EU, zlasti 21 držav, ki so članice EU in Nata, delovati usklajeno ter razmisliti o določitvi jasne „evropske ambicije“ v zvezi z razvojem zmogljivosti, zlasti s povečanjem svojih naložb v raziskave in inovacije in brez zapostavljanja čezatlantskega partnerstva; poziva 21 skupnih članic EU in Nata, naj uporabijo načelo „enotnega nabora sil“ in navedejo isto skupino potencialno razpoložljivih zmogljivosti za načrtovanje v EU in Natu; spodbuja članice obeh organizacij, naj si bolj prizadevajo, da bi dosegle večjo usklajenost izložkov med Natovim procesom obrambnega načrtovanja in pobudami EU za razvoj zmogljivosti, zlasti zmogljivostnimi cilji z visoko učinkovitostjo, načrtom EU za razvoj zmogljivosti in usklajenim letnim pregledom EU na področju obrambe (CARD), kjer se zahteve prekrivajo, da bi preprečili nepotrebno podvajanje in se bolje odzvali na nove grožnje; podarja pomembno vlogo EDA pri pripravi načrta EU za razvoj zmogljivosti; poudarja, da se mora vsak pregled ciljev EU odražati tudi pri glavnih ciljih in zmogljivostnih ciljih z visoko učinkovitostjo; poudarja, da je ta pregled bistven, da bo mogoče izkoristiti vse prednosti pobud, kot je PESCO; je tudi prepričan, da mora EU izboljšati povezavo med načrtovanjem, raziskavami in razvojem zmogljivosti;

44. meni, da bi si morali evropski zavezniki v Natu, kjer je to mogoče, ob podpori evropskih partnerjev, ki niso iz Nata, po potrebi prizadevati za ustrezno delitev bremena in odgovornosti, da bi prispevali ustrezen delež Natovega procesa obrambnega načrtovanja, pri tem pa upoštevali pomen in vlogo Evropejcev v zavezništvu; meni, da bi to hkrati povečalo zmožnost Evrope, da se brani, in posledično povečalo njene operativne zmogljivosti;

45. poudarja, da je lahko čezatlantsko partnerstvo uspešno le, če vse države članice izpolnjujejo svoje zaveze, vključno z zavezami glede naložb v obrambo, in se vzajemno podpirajo; izpostavlja cilj „dveh odstotkov“, ki je bil ponovno potrjen septembra 2014 na vrhu Nata v Walesu in ga je izpolnilo nekaj evropskih zaveznikov Nata, ter poudarja, da je izpolnitev

tega cilja tudi naložba v evropsko varnost in stabilnost, s čimer se bo zagotovila pripravljenost na nove svetovne izzive; prav tako želi spomniti na zavezo, da se 20 % letnega obrambnega proračuna porabi za ključno področje raziskav in razvoja; poudarja, da so nove grožnje, na primer kibernetske in hibridne, dodatni varnostni izzivi in zato zahtevajo dodatne vire; poudarja, da je pandemija pokazala, da varnosti ni mogoče meriti samo v smislu porabljenega odstotka BDP, temveč bi bilo treba pri presojanju prispevkov k skupni obrambi zavezništva upoštevati tudi številne druge elemente; poziva, naj se izdatki za obrambo v absolutnih zneskih ne zmanjšajo zaradi gospodarskih izzivov, s katerimi se soočajo članice EU in Nata zaradi pandemije covida-19;

46. poudarja, da bi se morala Evropa s temi strateški izzivi soočiti na čim bolj celovit in skladen način prek integriranega pristopa EU, ki bi ga bilo treba nenehno izboljševati z mehanizmi za usklajevanje in poveljevalnimi strukturami ter z upoštevanjem novih groženj in izzivov, nato pa bi morali razmisliti, katere zmogljivosti, ki bodo služile kot prispevek držav članic EU v Natove skupne obrambne zmogljivosti in prispevale k interoperabilnosti njihovih obstoječih zmogljivosti, bi lahko razvijali skupaj;

47. znova izreka podporo učinkovitemu izvajanju direktiv iz obrambnega svežnja o javnih naročilih na področju obrambe in varnosti ter prenosu obrambnih proizvodov; poudarja, da bi bilo polno izvajanje teh direktiv pomemben korak k evropski obrambni uniji, saj bi tako postala obrambna politika EU skladnejša, spodbudili pa bi tudi razvoj evropske obrambne industrije; je prepričan, da je izvajanje učinkovit odgovor na razdrobljenost evropskega trga obrambnih proizvodov, zaradi katerega v državah članicah še vedno prihaja do nepotrebnega podvajanja ter neučinkovitosti pri porabi javnih sredstev za obrambo; poudarja, kako pomembna sta trdna, konkurenčna in inovativna baza EDTIB v povezavi z nastajajočim trgom obrambne opreme v EU, ki v celoti upošteva pravila mednarodnega trga, in skupno stališče EU o izvozu orožja; meni, da bi to povečalo evropsko varnost in bolje opremilo člane obeh organizacij; poziva k nadaljnjim prizadevanjem za popolnoma delujoč skupen obrambni trg; opozarja na pomen evropskega obrambnega sklada pri združevanju nacionalnih virov za skupne raziskave, razvoj, nabave, javna naročila, vzdrževanje in usposabljanje in poziva, naj se za njegovo financiranje projektov uporabi dolgoročna strateška usmeritev; poziva k večjim sinergijam med EDTIB in vodilnimi akterji zasebnega sektorja pri razvoju tehnologij v vzponu z dvojno rabo, kot je umetna inteligenca, ob hkratnem zagotavljanju sinergij z drugimi akterji (člani civilne družbe, raziskovalci itd.); poudarja pomen sodelovanja med EDA in Natom ter priznava pomen sodelovanja EU na področju obrambne industrije v okviru čezatlantskega sodelovanja na področju obrambne tehnologije in industrije (TADIC); opozarja na dolgoročno željo po vzpostavitvi močnega čezatlantskega sodelovanja v obrambnem in industrijskem sektorju, da bi olajšali čezatlantski tehnološki in industrijski razvoj, pri čemer bi med drugim obravnavali vprašanja, povezana z zanesljivostjo oskrbe, skupnim pristopom k pravicam intelektualne lastnine, neposrednimi tujimi naložbami in vzajemnim dostopom do obrambnih trgov; poziva Komisijo, naj dejavno sodeluje z Natom, da bi olajšala čezatlantski tehnološki in industrijski razvoj; opozarja, da evropske obrambne pobude dopolnjujejo pobude Nata in so namenjene spodbujanju sodelovanja držav članic na področju obrambe; spodbuja tesno sodelovanje med EDA in mednarodnim štabom Nata;

48. pozdravlja pomen skupnih evropskih projektov, kot so bojni zračni sistem prihodnosti (FCAS), Eurodrone, ob popolnem spoštovanju mednarodnega prava, in glavni sistem kopenskega bojevanja (MGCS), in poziva k nadaljnjim ambicioznim in oprijemljivim projektom;

49. pozdravlja zavezo EU in ZDA, ki sta jo izrazili na nedavnem vrhu EU-ZDA, da si bosta prizadevali za upravni dogovor med EDA in ZDA; poziva k sklenitvi podobnega dogovora z drugimi zaveznicami Nata, ki niso članice EU, zlasti tistimi, s katerimi so se začela pogajanja o pristopu k EU, kot je to ustrezno, ob upoštevanju vseh potrebnih zaščitnih ukrepov za zaščito varnostnih in obrambnih interesov EU in njenih držav članic, da bi poglobili čezatlantsko obrambno sodelovanje z zagotavljanjem popolne interoperabilnosti uporabljene vojaške tehnologije na tehnični ravni;

50. pozdravlja podaljšanje nove pogodbe o omejevanju strateškega orožja med Rusko federacijo in ZDA (START), s katero sta podpisnici pridobili čas za nadaljevanje pogajanj, da bi se dogovorili o novem instrumentu za nadzor nad orožjem; poziva EU in NATO, naj si prizadevata za udeležbo drugih držav, zlasti Kitajske; opozarja, da je treba povečati

sodelovanje in naložbe na ključnem področju zračne in raketne obrambe; izraža globoko zaskrbljenost zaradi izteka veljavnosti pogodbe o prepovedi jedrskih raket srednjega dosega, kar je povzročilo novo varnostno tveganje zlasti za evropske države; poziva k priznanju in ustrezni obravnavi varnostnih pomislekov Evrope; obžaluje nedavne odstope od pogodbe o odprtih zračnih prostorih;

51. ponovno poudarja, da v celoti podpira zavezanost EU in njenih držav članic Pogodbi o neširjenju jedrskega orožja kot temelju režima neširjenja jedrskega orožja in razorožitve; poudarja, da je treba sprejeti učinkovite ukrepe za jedrsko razorožitev; ponavlja svojo prejšnjo izjavo, da se mednarodni mir in varnost krepita v svetu brez obstoja in širjenja jedrskega orožja; poziva EU in NATO, naj si prizadevata za ambiciozen program za ohranitev in okrepitev učinkovitih mednarodnih režimov nadzora nad orožjem, razoroževanja in neširjenja orožja kot temeljev svetovne, čezatlantske in evropske varnosti, ter želi spomniti, da je treba izvajati politike, zasnovane tako, da spodbujajo zmanjševanje vseh zalog jedrskega orožja, ter določiti omejitve za uporabo hiperzvočnih izstrelkov; izraža zaskrbljenost zaradi trenutnega razvoja in pobud v Iranu v zvezi z njegovim programom za bogatenje urana; ponovno izraža svojo nadaljnjo podporo skupnemu celovitemu načrtu ukrepanja kot najboljšemu možnemu sredstvu za pridobitev zagotovil o izključno miroljubni uporabi jedrske energije v Iranu; pozdravlja nadaljevanje pogovorov in poziva vse strani, naj ponovno zagotovijo popolno skladnost;

52. poziva EU in njene institucije, naj na podlagi „celostnega pristopa“ razvijejo tako skupno varnostno in obrambno kulturo, ki bo spoštovala poseben značaj varnostne in obrambne politike posameznih držav članic, kot strateški pristop, in sicer skozi ves proces oblikovanja politik, zlasti pa pri sprejemanju odločitev na področjih trgovine, upravljanja dobavnih verig, pregleda naložb, razvojnega sodelovanja, infrastrukture, mobilnosti in digitalnih tehnologij; poudarja ključno vlogo strateškega kompasa v zvezi s tem; poudarja, da imajo institucije EU na področjih, kot so hibridne in kibernetske grožnje ter boj proti dezinformacijskim kampanjam, veliko možnosti za oblikovanje skupnih ukrepov za odzivanje; v zvezi s tem pozdravlja sveženj o varnostni uniji iz decembra 2020 in meni, da je to ustrezen prvi korak, ki mu morajo čim prej slediti nadaljnji ukrepi; je seznanjen s predlogom direktive o varnosti omrežij in informacij 2;

53. poudarja pomen vojaške mobilnosti pri zagotavljanju hitrega gibanja sil znotraj in zunaj EU, kar je pomembno za učinkovito in preventivno obrambo; poziva EU in njene države članice, naj okrepijo prizadevanja za nadaljnje zmanjšanje postopkovnih ovir za vojaško mobilnost; pozdravlja nepogrešljivo vlogo EU pri krepitvi vojaške mobilnosti in zahteva, naj se znatno povečajo prizadevanja za izvajanje tega projekta, zlasti v okviru PESCO, pa tudi s spodbujanjem držav članic, da bi za svojo industrijsko bazo zagotovile spodbude za predlaganje konkurenčnih projektov, upravičenih do sofinanciranja EU; poziva k večji sinergiji med različnimi udeleženimi akterji na strani EU; poudarja, da je za uspeh vojaške mobilnosti potreben pristop celostnega upravljanja, ki bi moral vključevati institucije EU, države članice in NATO; poziva k razmisleku o akcijskem načrtu, v katerem bi se osredotočili na skupne interese EU in Nata na področju vojaške mobilnosti s povečanjem ambicij na področjih, kot so digitalizacija, kibernetska odpornost prometne infrastrukture in sistemov ter možnost za uporabo rešitev umetne inteligence za namene vojaške mobilnosti; meni, da projekt dokazuje dodano vrednost sodelovanja med EU in Natom, pa tudi to, kako o lahko EU s svojimi instrumenti in pristojnostmi prispeva k Natovi kolektivni obrambi; pozdravlja, da je bil za skupne obrambne projekte dodeljen znaten znesek sredstev EU, čeprav ne tolikšen, kot je bilo prvotno načrtovano; opozarja, da je 38 od 46 potekajočih projektov PESCO v skladu s prednostnimi nalogami Nata na področju obrambnega načrtovanja, in podpira morebitno udeležbo tretjih držav pri teh projektih v skladu z določbami ustreznega sklepa Sveta;

Na poti k ambicioznemu partnerstvu

54. v celoti podpira izjavo v nedavnem sporočilu Nata, da je Evropska unija še vedno edinstvena in bistvena partnerica Nata; zato poudarja svoje trdno prepričanje, da je treba odnose med EU in Natom nadgraditi, da bodo dosegli resnično strateško raven, da bi tako uresničili celoten potencial partnerstva na podlagi že doseženega izjemnega napredka in s skupnim ciljem izgradnje pristnega odnosa med organizacijama; poziva k rednim posebnim vrhom, na katerih bodo sodelovali vsi voditelji držav in vlad Nata in EU, da bi se na najvišji ravni ohranilo zaupanje in razumevanje, ter izraža svojo dolgoročno vizijo, da bi ustanovili partnerski svet EU in Nata; poleg tega spodbuja razpravo o ustanovitvi stalnega sveta obrambnih ministrov EU, ki bi moral biti tesno povezan s srečanji obrambnih ministrov Nata; v zvezi s tem opozarja na načelo vključevanja;

55. ponavlja načelo vključevanja in se zavzema za več skupnih neformalnih srečanj ter skupnih izjav in sporočil vodstvenega osebja EU in Nata; ponovno poziva EU in NATO, naj na podlagi obstoječe prakse vzporednih in usklajenih vaj organizirata redne in ambicioznejše skupne vaje, pri katerih bodo sodelovale vse države članice in zaveznice, saj bi se s tem utrdilo medsebojno razumevanje med EU in Natom ter dodatno okrepilo sodelovanje med njunim osebjem; spodbuja k obsežnejši izmenjavi netajnih in tajnih informacij v okviru prihodnjih vaj na vključujoč in nediskriminatoren način, kar bi bil prvi korak k izmenjavi informacij v resničnih kriznih razmerah;

56. poziva vse članice, naj si prizadevajo za sklenitev varnostnega sporazuma med Ciprom in Natom;

57. pozdravlja napredek pri uresničevanju 74 skupnih predlogov za ukrepanje; vseeno meni, da je za to, da bi jih v celoti uresničili, potrebne več politične podpore; poleg tega poziva, naj se predlagajo vodilni projekti, na primer na področju nastajajočih in prelomnih tehnologij in oskrbe z gorivom v zraku, po vzoru projektov, kot je na primer na področju vojaške mobilnosti, da bi povečali odgovornost in zagotovili, da bo sodelovanje bolj oprijemljivo in usmerjeno v rezultate;

58. poudarja, da morata EU in NATO usklajevati svoja prizadevanja za boj proti terorizmu z izboljšanjem sedanjih praks izmenjave obveščevalnih podatkov med državami članicami in zaveznicami Nata, s posebnim poudarkom na situacijskem zavedanju na ključnih področjih, vključno z nastajajočimi varnimi območji, uporabo nastajajočih in prelomnih tehnologij za teroristične namene ter hibridnimi taktikami;

59. priznava, da zaradi institucionalnih omejitev sodelovanje med EU in Natom v veliki meri poteka v obliki neformalnih in tehničnih izmenjav med osebjem ter da je zato aktivno sodelovanje vseh držav članic in zaveznic včasih omejeno; meni, da te omejitve slabijo čezatlantsko, pa tudi evropsko varnost, med drugim tudi zaradi potencialne blokade dostop do struktur Nata za operacije SVOP EU; meni, da to stanje ni vzdržno, zato odločno poziva vse deležnike, naj v dobri veri sodelujejo pri iskanju rešitve, da bi sodelovanje na vseh ravneh postalo bolj formalno in predvidljivo ter da bi se med organizacijama vzpostavil pristen in stabilen odnos; pozdravlja razpravo o prihodnjih vojaških poveljniških zmogljivostih EU, ki morajo biti interoperabilne in združljive z Natom, da se zagotovi najučinkovitejša operativna zmogljivost enotnega nabora sil;

60. poudarja, da je treba okrepiti enotnost, solidarnost in kohezijo med zaveznicami; se zaveda, da med zaveznicami v vzhodnem Sredozemlju obstajajo resni spori; pozdravlja, da je NATO vzpostavil mehanizem za umiritev razmer; želi spomniti na svojo zaskrbljenost, ker je Turčija kupila ruski raketni sistem S-400; poudarja, da je pomembno sprejeti nadaljnje ukrepe za krepitev zaupanja, ki bodo temeljili na dialogu in medsebojnem spoštovanju; je globoko zaskrbljen zaradi obnašanja Turčije, strateško pomembne sosede in zaveznice Nata; poziva jo, naj se izogiba nadaljnjim provokacijskim in destabilizacijskim ukrepom, ter jo spodbuja, naj izvaja zunanjo, varnostno in notranjo politiko, ki bo usklajena z obveznostmi in pričakovanji države kandidatke za članstvo v EU in zaveznice Nata;

61. želi spomniti, da tako EU kot NATO temeljita na skupnih demokratičnih načelih; opozarja, da je Severnoatlantska pogodba neposredno povezana z Ustanovno listino OZN; poziva NATO, naj od svojih članic zahteva popolno skladnost z vsemi členi Ustanovne listine OZN; poudarja, da čezatlantsko partnerstvo ne potrebuje le močnih vojaških sil, temveč tudi močne in odporne družbe; poudarja povezavo med trdnimi demokratičnimi temelji, ki izhajajo iz spoštovanja na pravilih temelječega mednarodnega reda, in trdnim čezatlantskim partnerstvom, ki vzajemno krepi oba elementa, ki lahko le skupaj zagotovita dolgoročno prihodnost naših demokracij; podpira zamisel o svetovnem vrhu demokracij, ki jo je predstavila Bidnova administracija; poziva k večjim prizadevanjem za upoštevanje velikih teženj mlajših generacij in za dejansko sodelovanje v naših demokratičnih procesih in tudi, da bi mladim jasno predstavili strateške izzive naših družb, da bi se tudi oni posvetili tem ključnim vprašanjem in dejavno podprli naša skupna prizadevanja;

62. želi spomniti, da so v raziskavah Eurobarometra državljani EU večjo vlogo EU na področju varnosti in obrambe označili kot prednostno nalogo; meni, da bi bilo treba sodelovanje med EU in Natom ter varnostna in obrambna vprašanja na splošno obravnavati na prihodnji konferenci o prihodnosti Evrope, da bi zagotovili, da se bo slišal glas ljudi;

63. poudarja, da je proaktivno, učinkovito in pregledno komuniciranje v EU in zunaj nje ključnega pomena, ter poziva, naj ustrezno osebje Nata in EU še tesneje sodeluje pri strateškem komuniciranju, zlasti v zvezi z bojem proti dezinformacijam, zunanjemu vmešavanju in kibernetskim napadom, na strateško pomembnih območjih, kot so države Zahodnega Balkana in vzhodnega partnerstva; poziva k boljši izmenjavi informacij pri prepoznavanju hibridnih napadov, da bi povečali odzivnost; vendar vztraja, da morata EU in NATO ohraniti svoje neodvisne zmogljivosti; podpira zamisel o ustanovitvi neodvisnih centrov odličnosti za študij tujih jezikov, ki se govorijo v strateško pomembnih regijah;

64. poudarja pomen parlamentarne diplomacije in ponovno poziva k okrepljeni vlogi parlamentarne skupščine Nata; priporoča, naj stalni odbor parlamentarne skupščine Nata status delegacije Evropskega parlamenta v tej skupščini nadgradi v polnopravnega, saj bi se v tem odražal pomen sodelovanja med EU in Natom; poziva, naj se Odbor Parlamenta za zunanje zadeve (AFET) in Odbor predstavniškega doma ZDA za zunanje zadeve skupaj sestaneta, da bi razpravljala o skupnih varnostnih grožnjah čezatlantskemu partnerstvu in o tem, kako bi lahko EU in Nato z okrepljenim sodelovanjem te grožnje pomagala odpravljati;

65. pozdravlja, da se je generalni sekretar Nata 15. decembra 2020 sploh prvič udeležil seje kolegija komisarjev in tako poslal jasno sporočilo o vzajemni zavezanosti krepitvi partnerstva med Natom in EU; izreka pohvalo generalnemu sekretarju Nata Jensu Stoltenbergu za njegovo vodenje in odločenost, da doseže napredek v odnosih med EU in Natom, kar je tudi v skladu z ambicijam in prednostnimi nalogami, ki jih je določilo vodstvo EU;

o

o o

66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, generalnemu sekretarju Nata, Evropski obrambni agenciji, vladam in nacionalnim parlamentom držav članic EU in Nata ter parlamentarni skupščini Nata.